Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. LP151/2022
din 09.06.2022

privind funcționarea în condiții de siguranță a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice potențial periculoase

Publicat : 15.07.2022 în MONITORUL OFICIAL Nr. 208-216 art. 377 Data intrării în vigoare

MODIFICAT

CUC434 din 28.12.23, MO41-44/30.01.24 art.61; în vigoare 30.01.25

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul, scopul și domeniul de aplicare

(1) Prezenta lege stabilește cadrul legal pentru asigurarea funcționării obiectivelor industriale potențial periculoase în condiții de securitate și fiabilitate și asigurarea întreținerii instalațiilor tehnice potențial periculoase, inclusiv din cadrul obiectivelor social-comunale și de locuit, de asemenea obligațiile operatorilor pentru prevenirea, localizarea și lichidarea consecințelor avariilor sau accidentelor majore, precum și pentru limitarea consecințelor acestora asupra vieții, sănătății sau bunurilor oamenilor și asupra mediului ambiant.

(2) Prezenta lege are drept scop atingerea unui nivel înalt de protecție a intereselor publice, precum securitatea și sănătatea oamenilor în general, securitatea și sănătatea la locul de muncă, protecția mediului ambiant și securitatea industrială.

(3) Sub incidența prevederilor prezentei legi cad operatorii care desfășoară activități în domeniul securității industriale, indiferent de tipul de proprietate și de forma juridică de organizare.

(4) Prezenta lege nu se aplică:

a) rețelelor și instalațiilor utilizate în activitățile de producere, de transport și de distribuție a energiei electrice;

b) instalațiilor de gaze naturale sau gaze petroliere lichefiate (GPL) ale consumatorilor finali, cu o presiune de până la 0,005 MPa, din cadrul obiectivelor social-comunale și de locuit și instalațiilor consumatoare de gaze cu capacitatea unitară de până la 100 kW inclusiv și capacitatea sumară de până la 600 kW inclusiv, amplasate într-un singur loc de consum;

c) arzătoarelor de laborator, aragazelor sau altor utilaje consumatoare de gaze similare, centralelor termice (surselor autonome de alimentare cu căldură, halelor de termogeneratoare) cu capacitatea unitară de până la 100 kW inclusiv și capacitatea sumară de până la 600 kW inclusiv, amplasate într-un singur loc de consum;

d) instalațiilor reglementate prin Legea nr. 132/2012 privind desfășurarea în siguranță a activităților nucleare și radiologice;

e) transportului de mărfuri periculoase pe calea aerului, maritim, rutier, feroviar sau pe căile navigabile interne, care este reglementat prin legi speciale;

f) ramificărilor conductelor de distribuție a gazelor naturale existente cu o presiune de până la 0,3 MPa și posturilor de reglare individuală, destinate alimentării cu gaze naturale a caselor individuale.

(5) În cazul în care un tratat internațional la care Republica Moldova este parte conține alte prevederi decât cadrul normativ național în domeniul securității industriale, se aplică prevederile tratatului internațional.

Articolul 2. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi se utilizează următoarele noțiuni:

control intern de producție asupra respectării cerințelor securității industriale – un set de activități menite să asigure funcționarea în siguranță a obiectivelor industriale potențial periculoase, de asemenea să asigure prevenirea avariilor la aceste obiective și pregătirea pentru localizarea și lichidarea consecințelor acestora;

documentație tehnică – totalitatea documentelor și a instrucțiunilor elaborate de către:

– producător pentru fabricarea, montarea, instalarea, reglarea și punerea în funcțiune, realizarea reviziilor, reparațiilor și/sau întreținerea tehnică a instalațiilor/echipamentelor și/sau sistemelor tehnologice;

– operatori sau persoane juridice specializate în vederea realizării sarcinilor specifice ce le revin pentru montarea, instalarea, reglarea și punerea în funcțiune, realizarea reviziilor, reparațiilor și/sau întreținerea tehnică a instalațiilor/echipamentelor și/sau sistemelor tehnologice.

Documentația tehnică include, după caz, descrierea generală a instalației/echipamentului, a sistemului tehnologic, a procesului de fabricație, proiectele de execuție, memoriul tehnic explicativ, schemele și circuitele pentru componentele

instalațiilor/echipamentelor, descrierile și explicațiile necesare pentru înțelegerea acestor proiecte și scheme, rezultatele calculelor de proiectare, cartea tehnică a instalației, pașaportul și instrucțiunea de exploatare a uzinei producătoare, rapoartele încercărilor și examinărilor și alte aspecte asemănătoare;

exploatare – totalitatea măsurilor juridice și organizatorice conforme cu cerințele actelor normative din domeniul securității industriale și ale documentației de proiect a obiectivului industrial și a instalației tehnice din cadrul obiectivului industrial sau social-comunal și de locuit, prin care se asigură menținerea acestora în condiții de siguranță;

incident – defectare sau deteriorare a instalației tehnice, abatere de la regimul proceselor tehnologice, care nu au provocat distrugerea edificiului și/sau a instalației tehnice;

inspecție – examinarea unui proces, a unei instalații tehnice sau a unui sistem tehnologic, prin care se evaluează conformitatea acestuia cu cerințele stabilite în actele normative din domeniul securității industriale și în documentația tehnică;

instalații tehnice potențial periculoase – mașini, utilaje tehnologice, sisteme de mașini și/sau echipamente, agregate, aparate, mecanisme utilizate la exploatarea obiectivelor industriale potențial periculoase, precum și instalații utilizate în cadrul obiectivelor social-comunale și de locuit, care, din cauza energiei și a proceselor sale, reprezintă o amenințare sau o amenințare potențială pentru viața și sănătatea oamenilor și pentru mediul ambiant;

întreținerea instalațiilor tehnice potențial periculoase – servicii tehnice, măsuri juridice și organizatorice conforme cu cerințele actelor normative din domeniul securității industriale și ale documentației tehnice a producătorului, care asigură siguranța în exploatare a instalațiilor tehnice potențial periculoase;

lichidarea/desființarea obiectivului industrial potențial periculos – ansamblu de acțiuni menite să asigure eliberarea obiectivului industrial de substanțe periculoase, deconectarea de la sistemele de inginerie și demontarea instalațiilor tehnice, reciclarea echipamentelor și a deșeurilor, demolarea clădirilor și a structurilor dacă acestea nu pot fi postutilizate;

norme și reguli de securitate în domeniul securității industriale – documente normative care stabilesc cerințe a căror respectare asigură exploatarea în siguranță a obiectivelor industriale și întreținerea în siguranță a instalațiilor tehnice și sistemelor tehnologice;

obiective industriale potențial periculoase – spații de producție, sectoare, terenuri, construcții, încăperi, depozite aflate la ori sub nivelul solului sau alte obiective în care sunt produse, utilizate, manipulate ori depozitate substanțe periculoase în una sau mai multe instalații tehnice și/sau se utilizează instalații tehnice ori sisteme tehnologice care pot provoca riscuri de avarie sau de accident major;

obiective social-comunale și de locuit (obiective social-comunale) – clădiri cu destinație educațională, medicală, de prestare a serviciilor către populație, clădiri pentru activități culturale și de agrement, lăcașuri de cult, clădiri de ședere temporară, clădiri

administrative (sediile autorităților administrației publice centrale, sediile administrative ale firmelor, organizațiilor, întreprinderilor, sediile organizaţiilor financiare şi de creditare, sediile judecătoriilor şi procuraturilor, ale instituțiilor notariale şi juridice, ale autorităţilor fiscale, ale poliției, vamei, ale instituțiilor de protecție socială) și clădiri de locuit;

operator – persoana juridică care este proprietar al unui obiectiv industrial ori al unei instalații tehnice sau întreprinderea specializată de exploatare căreia, conform contractului, i-au fost delegate funcții de monitorizare a stării tehnice a obiectivului industrial sau a instalației tehnice corespunzătoare, inclusiv din cadrul unui obiectiv social-comunal, ori căreia, conform cadrului normativ în vigoare, i-a fost delegată puterea de decizie economică sau de luare a deciziilor asupra funcționării din punctul de vedere tehnic și al siguranței a obiectivului industrial, obiectivului social-comunal sau a instalației tehnice;

organism de inspecție – organismul care efectuează diagnosticarea tehnică, inclusiv controlul nedistructiv, verificări tehnice ale instalațiilor tehnice și/sau ale sistemelor tehnologice utilizate în cadrul obiectivelor industriale sau al obiectivelor social-comunale;

punere în funcțiune – prima utilizare a unei instalații tehnice sau a unui sistem tehnologic de către utilizatorul final în scopul care este destinat;

raport de inspecție – documentul care atestă conformitatea instalației tehnice și a sistemului tehnologic cu cerințele normelor și ale regulilor de securitate;

reglare – ansamblu de lucrări și operațiuni ce se execută la o instalație tehnică sau la un sistem tehnologic în scop de menținere a parametrilor tehnici inițiali prescriși ori după reutilarea instalației tehnice și/sau a sistemului tehnologic conform cu alți parametri, care asigură funcționarea în siguranță a acesteia/acestuia;

reutilare tehnică – modificarea procesului tehnologic, implementarea de noi tehnologii, automatizarea obiectivului industrial sau a unor părți ale acestuia, modernizarea sau înlocuirea instalațiilor tehnice utilizate;

securitate industrială – asigurarea funcționării corecte și eficiente a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice potențial periculoase în scopul protecției intereselor vitale ale persoanei și societății, inclusiv protejarea proprietății terților și a mediului ambiant de eventuale avarii și de consecințele acestora la obiectivele industriale sau la instalațiile tehnice potențial periculoase;

sistem tehnologic potențial periculos – ansamblu de instalații tehnice/echipamente tehnologice, mijloace de producere și executanți, interconectați funcțional pentru a efectua procese sau operațiuni tehnologice specificate în condiții de producție;

supraveghere tehnică de stat – controlul de stat asupra activității operatorilor, organizat și exercitat în scopul verificării respectării cerințelor cadrului normativ în domeniul securității industriale, și activitatea de monitorizare și gestionare a informațiilor privind obiectivele industriale și instalațiile tehnice potențial periculoase.

Articolul 3. Cadrul normativ din domeniul securității

industriale

(1) Realizarea prevederilor prezentei legi se asigură prin:

a) actele normative elaborate de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării și aprobate de Guvern;

b) normele și regulile de securitate în domeniul securității industriale (în continuare – *norme și reguli de securitate*), aprobate prin actele normative ale Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării;

c) documentele normative în construcții, elaborate de Organul național de dirijare în construcții potrivit Legii nr. 721/1996 privind calitatea în construcții.

(2) Actele normative aprobate de Guvern stabilesc inclusiv:

a) principiile și regulile generale de activitate în domeniul securității industriale, reglementările tehnice care stabilesc cerințe pentru instalațiile tehnice/sistemele tehnologice în scopul introducerii lor/punerii lor la dispoziție pe piață sau punerii lor în funcțiune, care nu cad sub incidența anexei nr. 3 din Legea nr. 235/2011 privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității;

b) reguli și proceduri privind cercetarea tehnică a cauzelor avariilor și ale incidentelor, inclusiv privind notificarea acestora;

c) modul de interacțiune a Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică cu operatorii, cu persoanele juridice specializate, cu organismele de inspecție acreditate și cu centrele specializate de instruire;

d) conceptul sistemului informațional „Registrul de stat al obiectivelor industriale și instalațiilor tehnice potențial periculoase” și regulamentul privind modul de ținere a acestuia;

e) lista documentelor necesare pentru înregistrarea obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice potențial periculoase în Registrul de stat al obiectivelor industriale și instalațiilor tehnice potențial periculoase;

f) modul de atestare a personalului care activează în domeniul securității industriale, profesiile raportate la activitățile din domeniul securității industriale, pentru care se acordă permis de exercitare, și metodologia de formare a tarifelor pentru atestare.

(3) Normele și regulile de securitate se identifică prin sigla „NRS”, se elaborează în baza legislației naționale, în conformitate cu reglementările și standardele europene și internaționale și stabilesc:

a) cerințe și reguli privind exploatarea în siguranță a obiectivelor industriale potențial periculoase;

b) cerințe tehnice, reguli, proceduri și norme pentru întreținerea instalațiilor tehnice potențial periculoase;

c) cerințe față de personalul care execută lucrări de sudură și controlul nedistructiv;

d) norme procedurale, documentele necesare și cerințele de bază pentru efectuarea inspecției la fiecare categorie de obiective industriale sau instalații tehnice potențial periculoase.

(4) Normele și regulile de securitate se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și se plasează pe pagina web oficială a Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică

Articolul 4. Obiective industriale și instalații tehnice

potențial periculoase

(1) La categoria obiectivelor industriale potențial periculoase (în continuare –*obiective industriale*) se raportează întreprinderile sau secțiile acestora, spațiile de producție, sistemele tehnologice, sectoarele, terenurile, construcțiile, încăperile, depozitele aflate la/sub nivelul solului sau alte obiective industriale în cadrul cărora:

1) sunt produse, utilizate, manipulate ori depozitate, în una sau mai multe instalații tehnice, substanțele periculoase prevăzute în anexa nr. 1 la Legea nr.108/2020 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase;

2) se utilizează instalații, sisteme tehnologice și conducte ce funcționează la o presiune excesivă de peste 0,07 MPa:

a) a aburului, a substanțelor periculoase (în stare gazoasă sau lichefiată);

b) a apei, la o temperatură de încălzire de peste 115°C;

c) a altor lichide, la o temperatură ce depășește punctul de fierbere la o presiune excesivă de peste 0,07 MPa;

3) se utilizează instalații și mecanisme de ridicat (macarale, turle, ascensoare);

4) se depozitează ori se prelucrează materii prime vegetale, în procesul cărora se formează medii explozive de praf combustibil; de asemenea:

5) obiectivele industriale de transport al gazelor naturale prin conducte magistrale cu o presiune de peste 1,2 MPa, inclusiv conductele magistrale de gaze naturale, stațiile de comprimare a gazelor naturale, stațiile de predare a gazelor naturale, stațiile de măsurare a gazelor naturale;

6) obiectivele industriale și social-comunale din domeniul alimentarii cu gaze naturale cu o presiune de până la 1,2 MPa inclusiv, obiectivele industriale destinate distribuției și stocării gazelor petroliere lichefiate (GPL) cu o presiune de până la 1,6 MPa și obiectivele industriale destinate producerii, stocării și distribuției biogazului;

7) depozitele de materiale explozive, sectoarele de subsol în perimetrul cărora se efectuează lucrări de dinamitare, obiectivele de extracție a petrolului brut și a gazelor

naturale, precum și pentru efectuarea lucrărilor de forare cu adâncimea de peste 100 m.

(2) Obiectivele industriale, în funcție de consecințele unei posibile avarii sau ale unui accident major asupra intereselor vitale ale persoanei și ale societății, se împart în patru clase de pericol:

a) clasa I de pericol – obiectivele industriale care constituie un pericol foarte înalt;

b) clasa II de pericol – obiectivele industriale care constituie un pericol înalt;

c) clasa III de pericol – obiectivele industriale care constituie un pericol mediu;

d) clasa IV de pericol – obiectivele industriale care constituie un pericol redus.

(3) Atribuirea obiectivelor industriale la clase de pericol conform criteriilor de clasificare specificate la anexa nr. 1 se efectuează la etapa înregistrării acestora în Registrul de stat al obiectivelor industriale și instalațiilor tehnice potențial periculoase.

(4) Nomenclatorul obiectivelor industriale, al instalațiilor tehnice, utilajelor și tehnologiilor utilizate în cadrul acestora și apartenența acestora la clase de pericol este prevăzut în anexa nr. 2.

(5) La categoria instalații tehnice potențial periculoase (în continuare – instalații tehnice) din cadrul obiectivelor industriale și al obiectivelor social-comunale se raportează:

a) cazanele de abur, inclusiv cazane-boilere, supraîncălzitoare cu abur și economizoare autonome cu o presiune de peste 0,07 MPa, cazane de apă fierbinte și economizoare autonome cu o temperatură a apei de peste 115°C;

b) recipientele simple sub presiune cu o presiune de peste 0,07 MPa;

c) echipamentele sub presiune cu o presiune de peste 0,07 MPa;

d) ascensoarele;

e) elevatoarele electrice și hidraulice pentru ridicarea persoanelor și a mărfurilor;

f) instalațiile de transport pe cablu destinate persoanelor;

g) escalatoarele;

h) platformele de ridicare;

i) echipamentele și instalațiile dotate cu mecanisme de ridicare, montate și utilizate în parcuri de distracții;

j) sistemele și instalațiile de gaze ale centralelor termice (surselor autonome de alimentare cu căldură) sau alt utilaj consumator de gaze cu o capacitate unitară de peste l00 kW sau o capacitate sumară de peste 600 kW, amplasate într-un singur loc de consum.

(6) Obiectivele industriale și instalațiile tehnice potențial periculoase utilizate în

cadrul acestora și al obiectivelor social-comunale sunt supuse înregistrării de stat.

Articolul 5. Registrul de stat al obiectivelor industriale

și instalațiilor tehnice potențial periculoase

(1) Registrul de stat al obiectivelor industriale și instalațiilor tehnice potențial periculoase (în continuare – Registru de stat) este un sistem de înscrieri cu caracter public privind obiectivele industriale și instalațiile tehnice care cad sub incidența prezentei legi, care atestă situația juridică și starea tehnică ale acestora, cât și situația juridică a persoanelor în raport cu obiectivele industriale și instalațiile tehnice în cauză.

(2) Registrul de stat servește pentru:

a) validarea juridică a dreptului operatorului, al persoanei juridice specializate, al organismului de inspecție și al organismului de certificare a persoanelor de a desfășura activități în domeniul securității industriale;

b) informarea publicului larg cu privire la obiectivele industriale, instalațiile tehnice/sistemele tehnologice, precum și cu privire la situația juridică și starea tehnică curentă a acestora;

c) analiza riscurilor în vederea supravegherii tehnice de stat, precum și pentru reflectarea măsurilor restrictive aplicate de Inspectoratul Național pentru Supraveghere Tehnică;

d) schimbul de date conform actelor normative din domeniul schimbului de date și interoperabilității, în scopul emiterii de licențe pentru activitățile reglementate în domeniul securității industriale, supuse licențierii în condițiile Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.

(3) Furnizorii de informații în Registrul de stat sunt operatorii, organismele de inspecție acreditate și înregistrate, organismele de certificare a persoanelor recunoscute, centrele specializate de instruire, persoanele juridice specializate care prestează servicii în domeniul securității industriale.

(4) Registrul de stat conține informații sistematizate despre obiectivele industriale și instalațiile tehnice, despre evenimentele ce se produc în cadrul acestora, despre operatori și persoanele care lucrează la acestea sau care prestează servicii în raport cu acestea, de asemenea reflectă situația juridică și starea tehnică a acestora, inclusiv schimbările care survin la obiectivele și instalațiile în cauză.

(5) Informațiile din Registrul de stat privind fiecare obiectiv industrial, instalație tehnică, operator sau persoană juridică specializată care activează în domeniul securității industriale sunt publice și pot fi accesate în mod nerestricționat și gratuit de orice persoană. Publicarea unor informații din Registrul de stat sau accesul la acestea se va efectua cu respectarea cerințelor privind protecția datelor cu caracter personal.

(6) Registrul de stat se ține în format electronic și se dezvoltă în baza sistemului

informațional „Registrul de stat al obiectivelor industriale și instalațiilor tehnice potențial periculoase” (SI RSOIITPP). Sistemul informațional formează resursa informațională specializată privind obiectivele industriale și instalațiile tehnice utilizate în cadrul acestora, precum și în cadrul obiectivelor social-comunale.

(7) Posesorul SI RSOIITPP este Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale.

(8) Inspectoratul Național pentru Supraveghere Tehnică este deținătorul SI RSOIITPP și înregistratorul informațiilor și datelor în acest sistem.

(9) Instituția publică „Serviciul Tehnologia Informației și Securitate Cibernetică” are calitatea de administrator tehnic al SI RSOIITPP.

(10) Crearea, funcționarea și exploatarea SI RSOIITPP se efectuează în conformitate cu prevederile cadrului normativ în domeniul resurselor și sistemelor informaționale de stat.

Capitolul II

CADRUL INSTITUȚIONAL ÎN DOMENIUL SECURITĂȚII INDUSTRIALE

Articolul 6. Atribuțiile Guvernului

În domeniul securității industriale, Guvernul exercită următoarele atribuții:

a) stabilește direcțiile de dezvoltare în domeniul securității industriale;

b) aprobă actele normative prevăzute la art. 3 alin. (2).

Articolul 7. Competența și atribuțiile Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării

(1) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării este autoritatea competentă, responsabilă de elaborarea și promovarea la nivel de stat a politicii în domeniul securității industriale (în continuare – autoritate competentă).

(2) Autoritatea competentă are următoarele atribuții:

a) elaborează și coordonează implementarea politicii de stat în domeniul securității industriale;

b) elaborează și promovează proiecte de acte normative în domeniul securității industriale;

c) aprobă norme și reguli de securitate și modul de elaborare a acestora;

d) monitorizează și evaluează periodic activitățile de supraveghere tehnică de stat, precum și coordonează planurile de activitate ale Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică;

e) conlucrează cu autoritățile cu funcții de reglementare, de supraveghere și de control;

f) cooperează și reprezintă Republica Moldova în organizațiile regionale și internaționale din domeniul securității industriale;

g) asigură înregistrarea în Registrul de stat a organismelor de inspecție acreditate pentru activitățile stabilite de prezenta lege și a organismelor de certificare a persoanelor recunoscute;

h) coordonează și monitorizează activitatea comisiilor interdepartamentale privind soluționarea problemelor din domeniul securității industriale.

Articolul 8. Atribuțiile, drepturile și obligațiile

Inspectoratului Național pentru

Supraveghere Tehnică

(1) Inspectoratul Național pentru Supraveghere Tehnică (în continuare –*Inspectorat*) este autoritatea administrativă responsabilă de supravegherea tehnică de stat în domeniul securității industriale.

(2) Inspectoratul are următoarele atribuții:

a) participă la elaborarea politicilor și a actelor normative în domeniul securității industriale;

b) efectuează supravegherea tehnică de stat la obiectivele industriale și instalațiile tehnice/sistemele tehnologice utilizate în cadrul acestora și al obiectivelor social-comunale care desfășoară activități care cad sub incidența prezentei legi și verifică respectarea de către operatori/persoanele juridice specializate a prevederilor cadrului normativ din domeniul securității industriale;

c) emite prescripții privind înlăturarea încălcărilor cerințelor prevăzute de cadrul normativ din domeniul securității industriale și verifică executarea efectivă a acestora;

d) suspendă temporar sau interzice exploatarea obiectivului industrial sau utilizarea instalației tehnice/sistemului tehnologic în cazul nerespectării cadrului normativ din domeniul securității industriale și în condițiile în care exploatarea în continuare a acestuia poate provoca avarii sau poate crea un pericol iminent și imediat pentru viața și sănătatea angajaților și a populației;

e) eliberează, la solicitarea operatorilor și a persoanelor juridice specializate, acte permisive în conformitate cu Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător;

f) înregistrează în Registrul de stat obiectivele industriale, instalațiile tehnice/sistemele tehnologice și, respectiv, operatorii acestora, persoanele juridice specializate;

g) înregistrează documentația de proiect pentru lucrările de construcție–montare, reconstrucție, reutilare tehnică, conservare și lichidare/desființare a obiectivelor industriale și instalațiilor tehnice;

h) participă la activitățile comisiilor de recepție în exploatare a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice;

i) instituie comisii de cercetare tehnică a cauzelor avariilor produse la obiectivele industriale și la instalațiile tehnice;

j) verifică corectitudinea cercetării tehnice și controlează evidența și analiza incidentelor produse la obiectivele industriale și suficiența măsurilor întreprinse în legătură cu rezultatele acestor cercetări;

k) înregistrează avariile produse la obiectivele industriale și la instalațiile tehnice;

l) desfășoară activități de supraveghere a pieței produselor nealimentare (instalațiilor tehnice) din domeniile reglementate în conformitate cu Legea nr.7/2016 privind supravegherea pieței în ceea ce privește comercializarea produselor nealimentare;

m) asigură înregistrarea, structurarea, arhivarea și publicarea pe pagina web oficială a Inspectoratului a normelor și regulilor de securitate;

n) coordonează programele de specialitate pentru formarea profesională a personalului tehnic-ingineresc și muncitoresc în domeniul securității industriale;

o) participă la activitățile comisiilor de atestare a personalului tehnic-ingineresc în domeniul securității industriale.

(3) Inspectoratul are următoarele drepturi:

a) de a avea acces nelimitat la procesul de efectuare a controlului în locurile în care se desfășoară activități în domeniul securității industriale, în conformitate cu prevederile actelor normative;

b) de a solicita și a obține din partea operatorilor informațiile și datele tehnice necesare pentru exercitarea supravegherii tehnice de stat.

(4) Inspectoratul are următoarele obligații:

a) de a informa autoritatea competentă și organismele de inspecție cu privire la constatarea încălcărilor ce pot provoca avarii la obiectivele industriale sau instalațiile tehnice;

b) de a prezenta, periodic sau la solicitarea autorității competente, informații, rapoarte, dări de seamă ce vizează domeniul securității industriale;

c) de a respecta, în activitatea de supraveghere tehnică de stat, prevederile Legii nr.131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Capitolul III

ACTIVITĂȚILE DIN DOMENIUL SECURITĂȚII INDUSTRIALE

Articolul 9. Activitățile din domeniul securității industriale

(1) Activitățile din domeniul securității industriale includ:

a) proiectarea, construcția, reconstrucția, reparația capitală, reutilarea tehnică, conservarea și lichidarea/desfiinţarea obiectivelor industriale;

b) exploatarea și utilizarea obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice;

c) fabricarea, montarea, punerea în funcțiune a instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice utilizate în cadrul obiectivelor industriale și al obiectivelor social-comunale, cu excepția celor specificate în anexa nr. 3 din Legea nr. 235/2011 privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității;

d) întreținerea, deservirea tehnică, reglarea și reparația instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice utilizate în cadrul obiectivelor industriale și al obiectivelor social-comunale;

e) inspecția instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice utilizate în cadrul obiectivelor industriale și al obiectivelor social-comunale și a documentației tehnice de proiect pentru utilarea/reutilarea tehnică, conservarea și lichidarea/desființarea obiectivului industrial;

f) atestarea personalului tehnic-ingineresc și muncitoresc;

g) certificarea competenței persoanelor care execută lucrări de sudură și controlul nedistructiv.

(2) Pentru desfășurarea activităților menționate la alin. (1) este obligatorie notificarea Inspectoratului de către operatori și persoanele juridice specializate în scopul înregistrării acestora în Registrul de stat.

(3) Operatorul sau persoana juridică specializată poate să activeze în domeniul securității industriale în cazul în care obiectivul industrial sau instalația tehnică este înregistrată în Registrul de stat și dacă acesta/aceasta dispune de personal calificat care deține permise de exercitare și/sau certificate de competență.

Articolul 10. Înregistrarea în Registrul de stat

(1) Înregistrarea preliminară a obiectivului industrial în Registrul de stat se efectuează în baza unei notificări a operatorului către Inspectorat, odată cu obținerea autorizației de construire a obiectivului, dar nu mai târziu de data inițierii lucrărilor în cauză.

(2) Operatorul transmite notificarea privind începerea lucrărilor de construcție a

obiectivului industrial, ce conține datele de identificare a operatorului, a terenului sau a altui bun imobil în cadrul căruia se preconizează construirea obiectivului industrial, anexând copia autorizației de construire. În urma recepționării notificării, Inspectoratul, în decurs de 5 zile lucrătoare, examinează documentele transmise, verifică dacă viitorul obiectiv industrial se încadrează în categoria de obiective potențial periculoase, acordă obiectivului în cauză un număr de identificare și include datele despre viitorul obiectiv industrial în Registrul de stat. Inspectoratul înregistrează și operatorul care a transmis notificarea, în cazul în care acesta nu este înregistrat în Registrul de stat.

(3) În urma finalizării construcției obiectivului industrial și semnării procesului-verbal de recepție, Inspectoratul, în decurs de 5 zile lucrătoare, examinează documentele transmise și include datele despre obiectivul industrial în Registrul de stat. Inspectoratul înregistrează și operatorul care a transmis notificarea, în cazul în care acesta nu este înregistrat în Registrul de stat.

(4) Înregistrarea unui obiectiv industrial funcțional după reconstrucția, reparația capitală și reutilarea tehnică a acestuia se efectuează în urma finalizării lucrărilor menționate și semnării procesului-verbal de recepție. În baza procesului-verbal de recepție, în maximum 5 zile lucrătoare, Inspectoratul ajustează și completează datele din Registrul de stat în privința obiectivului industrial deja înregistrat.

(5) Înregistrarea unei instalații tehnice/unui sistem tehnologic se efectuează în baza unei notificări din partea operatorului instalației/sistemului în cauză. După punerea în funcțiune a instalației tehnice/sistemului tehnologic în cauză, operatorul completează și transmite către Inspectorat o notificare, în care se identifică operatorul, instalația tehnică/sistemul tehnologic și obiectivul industrial sau obiectivul social-comunal în cadrul căruia această instalație/acest sistem funcționează, anexând o copie a procesului-verbal de recepție corespunzător.

(6) În urma recepționării notificării menționate la alin. (5), în decurs de 15 zile lucrătoare, Inspectoratul examinează conținutul notificării, atribuie un număr unic de identificare instalației tehnice/sistemului tehnologic în cauză și include datele despre acesta/aceasta și despre operator în Registrul de stat. În termen de 15 zile lucrătoare, ca urmare a analizei riscurilor, dacă este cazul, Inspectoratul poate iniția un control inopinat pentru verificarea respectării cerințelor de securitate la instalația tehnică/sistemul tehnologic notificat, conform prevederilor Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător. Indiferent dacă Inspectoratul a desfășurat sau nu controlul inopinat la fața locului, în cazul în care notificarea este completă și nu s-a depistat fals în datele indicate în aceasta sau în documentele anexate, Inspectoratul este obligat să înregistreze instalația tehnică/sistemul tehnologic notificat imediat după expirarea termenului de 15 zile lucrătoare de la data notificării.

(7) Înregistrarea procesului de lichidare/desființare a obiectivului industrial sau a instalației tehnice/sistemului tehnologic se efectuează în baza unei notificări din partea operatorului sau a proprietarului acestora, odată cu obținerea autorizației de desființare, dar nu mai târziu de începerea lucrărilor de lichidare/desființare. În urma recepționării notificării, Inspectoratul examinează conținutul acesteia și, ca urmare a analizei riscurilor, dacă este cazul, poate iniția un control inopinat pentru verificarea respectării cerințelor de

securitate la obiectivul industrial sau la instalația tehnică/sistemul tehnologic notificat în termen de 5 zile lucrătoare de la data notificării, conform prevederilor Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător. După executarea lucrărilor de lichidare/desființare, Inspectoratul ajustează în mod corespunzător datele din Registrul de stat în privința obiectivului industrial sau instalației tehnice/sistemului tehnologic lichidat/desființat.

(8) Persoana juridică specializată care intenționează să desfășoare una sau mai multe activități prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. d) notifică în acest sens Inspectoratul cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de începerea activității. În urma recepționării notificării, Inspectoratul examinează conținutul acesteia și, ca urmare a analizei riscurilor, dacă este cazul, poate iniția un control inopinat pentru verificarea respectării cerințelor de activitate în termen de 10 zile lucrătoare de la data notificării, conform prevederilor Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător. Indiferent dacă a desfășurat sau nu controlul la fața locului, în cazul în care notificarea este completă și nu s-a constatat fals în datele indicate în notificare sau în documentele anexate, Inspectoratul este obligat să înregistreze persoana juridică în cauză imediat după expirarea termenului de 10 zile lucrătoare de la data notificării.

(9) Persoana juridică specializată care intenționează să desfășoare una sau mai multe din activitățile prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a), c) și f) notifică în acest sens Inspectoratul cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de începerea activității. Inspectoratul examinează conținutul notificării și, dacă notificarea este completă și nu s-a constatat fals în datele indicate în aceasta sau în documentele anexate, Inspectoratul este obligat să înregistreze persoana juridică în cauză imediat după expirarea termenului de 10 zile lucrătoare de la data notificării. Notificarea pentru activitățile prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a), c) și f) se face o singură dată și nu este necesară pentru fiecare obiectiv/lucrare în parte.

(10) În baza notificării făcute în scopul înregistrării obiectivului industrial, a instalației tehnice/sistemului tehnologic sau a persoanei juridice specializate, se solicită un control inopinat din partea Inspectoratului la obiectivul industrial, instalația tehnică/sistemul tehnologic sau la persoana juridică specializată în cauză, care se efectuează gratuit. Forma notificărilor și particularitățile transmiterii, procesării și înregistrării acestora pentru fiecare categorie de evenimente, persoane, obiective sau instalații în parte se stabilesc de Guvern.

(11) Activitatea în domeniul securității industriale și, în particular, activitatea la obiectivele industriale/instalațiile tehnice notificate poate fi inițiată în urma înregistrării în Registrul de stat. În cazul în care Inspectoratul nu înregistrează în termen obiectivul industrial/instalația tehnică ori persoana juridică specializată care a transmis notificarea sau nu anunță persoanele juridice specializate despre refuzul înregistrării în legătură cu depistarea unor date incomplete sau falsuri în notificare, la expirarea termenului prevăzut pentru fiecare caz în parte, operatorii și persoanele juridice specializate pot iniția activitatea notificată sau lucrările la obiectivul industrial/instalația tehnică notificată. Persoanele juridice specializate/operatorii vor iniția activitatea numai după informarea repetată a Inspectoratului despre începerea activității notificate sau a lucrărilor la obiectivul industrial/instalația tehnică notificată în legătură cu lipsa de reacție din partea Inspectoratului în termenul stabilit de lege. Informarea se efectuează în scris, în formă

liberă, anexând o copie a notificării inițiale, în trei exemplare, și se asigură confirmarea recepției din partea Inspectoratului. Un exemplar este păstrat la persoana juridică specializată/operatorul care a informat drept dovadă a informării și depășirii termenului pentru înregistrare, al doilea exemplar se păstrează la Inspectoratul și al treilea se transmite autorității competente.

(12) Obiectivele industriale, instalațiile tehnice, operatorii și persoanele juridice specializate se înregistrează în Registrul de stat pe termen nelimitat. Niciun obiectiv industrial, instalație tehnică, operator sau persoană juridică specializată nu se radiază din Registrul de stat. Inspectoratului asigură ajustarea informației în mod corespunzător, inclusiv reflectă schimbările care au survenit în regimul de lucru sau în situația juridică ori starea tehnică a acestora. În privința obiectivelor industriale, instalațiilor tehnice și a persoanelor juridice specializate lichidate sau desființate, după expirarea termenului de 10 ani de la mențiunea corespunzătoare, în Registrul de stat se păstrează doar informația primară privind identificarea acestora, restul informației și fișierelor fiind arhivate în modul prevăzut de cadrul normativ în vigoare la acea dată.

Articolul 11. Transmiterea și gestionarea informației

în cadrul Registrului de stat

(1) Persoanele înregistrate în Registrul de stat – operatorii, organismele de inspecție, organismele de certificare a persoanelor și persoanele juridice specializate care desfășoară activități în domeniul securității industriale – sunt obligate, în cel mult 3 zile lucrătoare, să transmită informația privind orice modificări ale datelor aferente fiecărei persoane juridice și activității acesteia, reflectate în Registrul de stat.

(2) Operatorul este obligat să transmită, pentru a fi incluse în Registrul de stat, informații cu privire la evenimentele ce au loc în cadrul obiectivului industrial imediat după survenirea acestora, însă nu mai târziu de 3 zile lucrătoare de la începerea evenimentului. Evenimentele pentru care notificarea este obligatorie sunt:

a) avariile sau incidentele produse la obiectivele industriale și la instalațiile tehnice/sistemele tehnologice;

b) atestarea personalului tehnic-ingineresc și muncitoresc;

c) contractarea inspecției periodice;

d) contractarea lucrărilor de întreținere, reglare, reparație sau reutilare tehnică a instalaților tehnice/sistemelor tehnologice;

e) sistarea, din inițiativa operatorului, a lucrărilor la un obiectiv industrial sau la o instalație tehnică/sistem tehnologic ori conservarea unui obiectiv industrial sau a unei instalații tehnice/sistem tehnologic;

f) transmiterea în posesie sau în proprietate către un alt operator a obiectivului industrial sau a instalației tehnice/sistemului tehnologic;

g) modificarea informațiilor deja incluse în Registrul de stat cu privire la operator, obiectivul industrial sau instalația tehnică/sistemul tehnologic deținute.

(3) Organismele de inspecție sunt obligate să transmită, pentru a fi incluse în Registrul de stat, informații cu privire la toate lucrările de inspecție efectuate, în cel mult 5 zile lucrătoare de la finalizarea inspecției și întocmirea raportului de inspecție, cu anexarea copiei simple a acestuia.

(4) Persoanele juridice specializate ce desfășoară activitățile prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a), c) și d) și care sunt înregistrate în Registrul de stat sunt obligate să transmită informații cu privire la lucrările efectuate la obiectivele industriale sau la instalațiile tehnice (existente sau viitoare), pentru a fi incluse în Registrul de stat, în cel mult 3 zile lucrătoare de la finalizarea lucrărilor respective.

(5) Inspectoratul procesează informațiile recepționate de la operatori și de la persoanele juridice specializate ce desfășoară activități în domeniul securității industriale și se asigură că informația referitoare la obiectivul industrial sau instalația tehnică/sistemul tehnologic corespunzător este consemnată și reflectată, în termen de 5 zile lucrătoare, în Registrul de stat.

(6) În urma controlului de stat, Inspectoratulul este obligat să introducă în Registrul de stat toate măsurile restrictive prescrise sau aplicate în privința fiecărui obiectiv industrial sau fiecărei instalații tehnice/sistem tehnologic, precum și sancțiunile contravenționale sau pedepsele penale relevante domeniului securității industriale care au fost aplicate operatorilor sau altor persoane ce desfășoară activități în domeniul securității industriale.

Articolul 12. Proiectarea, construcția, reconstrucția,

reparația capitală, darea în exploatare,

reutilarea tehnică, conservarea și lichi

darea/desființarea obiectivelor industriale

(1) Construcția, reconstrucția, reparația capitală, conservarea și lichidarea/desființarea obiectivelor industriale se efectuează conform documentației de proiect. Documentația de proiect, modificările și completările operate în aceasta se supun verificării în conformitate cu Codul urbanismului și construcțiilor.

[Art.12 al.(1) modificat prin CUC434 din 28.12.23, MO41-44/30.01.24 art.61; în vigoare 30.01.25]

(2) Documentația de proiect pentru utilarea cu instalații tehnice/echipamente tehnologice, pentru reutilarea tehnică, pentru conservarea și lichidarea/desființarea obiectivului industrial, precum și modificările și completările operate în aceasta sunt supuse inspecției de către organisme de inspecție acreditate și înregistrate în Registrul de stat.

(3) Pentru a da în exploatare obiectivul industrial, operatorul asigură finalizarea

lucrărilor de construcții-montaj și efectuarea lucrărilor de reglare și punere în funcțiune a instalațiilor tehnice și sistemelor tehnologice utilizate, conform normelor și regulilor de securitate.

(4) Darea în exploatare a obiectivului industrial se face de către operator, cu participarea reprezentantului Inspectoratului, în ordinea stabilită de actele normative în domeniile construcțiilor și securității industriale. La darea în exploatare se verifică:

1) corespunderea obiectivului industrial cu documentația de proiect și cu documentația tehnică;

2) pregătirea operatorului privind:

a) exploatarea obiectivului industrial;

b) localizarea și lichidarea consecințelor avariilor;

3) deținerea de către operator a contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru prejudiciile cauzate vieții, sănătății sau bunurilor oamenilor, precum și mediului ambiant în urma unei avarii la obiectivul industrial sau la instalația tehnică/sistemul tehnologic.

(5) Activitățile la obiectivul industrial se inițiază doar după darea lui în exploatare, cu semnarea procesului-verbal de recepție de către reprezentantul Inspectoratului și înregistrarea în Registrul de stat.

Articolul 13. Întreținerea instalațiilor tehnice/sistemelor

tehnologice

(1) Instalațiile tehnice/sistemele tehnologice, inclusiv cele specificate în anexa nr. 3 din Legea nr. 235/2011 privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității, sunt introduse pe piață și puse în funcțiune numai dacă sunt conforme cu reglementările tehnice aplicabile.

(2) Cerințele pentru instalațiile tehnice/sistemele tehnologice, precum și pentru instalațiile tehnice întreținute, inclusiv cu termenul de exploatare expirat sau cu numărul ciclurilor de sarcini depășit, sunt stabilite în normele și regulile de securitate. Conformitatea instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice se atestă prin rapoarte de inspecție, eliberate de către organisme de inspecție acreditate și înregistrate.

(3) Reglarea și punerea în funcțiune a instalațiilor tehnice și a sistemelor tehnologice utilizate în cadrul obiectivelor industriale se efectuează de către operator, în cazul în care acesta deține un personal calificat, sau de către o persoană juridică specializată contractată, înregistrată în Registrul de stat.

(4) Întreținerea instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice include întreținerea continuă a instalațiilor tehnice și a sistemelor tehnologice, precum și inspecția instalațiilor și a sistemelor în cauză.

(5) Întreținerea instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice puse în funcțiune, a celor deja utilizate, precum și a ansamblurilor, pieselor și materialelor utilizate pentru repararea și reconstrucția acestora, se efectuează de către operator sau de către o persoană juridică specializată contractată, conform actelor normative în domeniul securității industriale și documentației tehnice.

(6) În scopul evitării avariilor și al asigurării funcționării în siguranță a instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice, operatorul sau persoana juridică specializată contractată efectuează periodic lucrări de reglare sau de reparație în complex a instalațiilor tehnice și a sistemelor tehnologice. Evidența lucrărilor de reglare sau reparație se ține și se păstrează de către operator.

(7) Lucrările de reglare neplanificate a instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice se efectuează după:

a) reparația capitală;

b) efectuarea unor modificări constructive care influențează siguranța;

c) incidente și avarii.

În urma lucrărilor de reglare neplanificate, instalațiile tehnice/sistemele tehnologice sunt supuse inspecției de către organismele de inspecție acreditate și înregistrate.

(8) Instalațiile tehnice/sistemele tehnologice sunt utilizate în cadrul termenului de exploatare stabilit de documentația tehnică. În cazul expirării termenului de exploatare a instalației tehnice sau sistemului tehnologic, acesta poate fi exploatat numai după ce a fost efectuată o inspecție și a fost prelungit termenul de exploatare de către un organism de inspecție acreditat și înregistrat.

Articolul 14. Obligațiile operatorilor

(1) Operatorii care exploatează obiective industriale sunt obligați:

1) să respecte prevederile actelor normative în domeniul securității industriale și ale documentației tehnice;

2) sa fie înregistrați în Registrul de stat;

3) să prezinte informații complete și autentice în Registrul de stat, inclusiv privind modificările intervenite în situația juridică sau starea tehnică a obiectivului industrial;

4) să admită, pentru executarea lucrărilor la obiectivul industrial sau instalația tehnică/sistemul tehnologic, personal calificat, care deține permis de exercitare sau certificat de competență valabil;

5) să asigure, din mijloace financiare proprii, condițiile necesare pentru instruirea personalului și atestarea sau certificarea periodică a acestuia în domeniul securității industriale;

6) să asigure pentru personal disponibilitatea actelor normative în domeniul securității industriale, precum și a documentației tehnice specifice obiectivului industrial sau instalației tehnice/sistemului tehnologic;

7) să asigure întreținerea instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice;

8) să organizeze și să efectueze controlul intern de producție asupra respectării cerințelor de securitate industrială;

9) să asigure, conform normelor și regulilor de securitate, dotarea cu echipamentele și sistemele necesare pentru controlul proceselor de producție;

10) să nu admită accesul persoanelor străine la obiectivul industrial sau instalația tehnică/sistemul tehnologic, cu excepția personalului Inspectoratului pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. b);

11) să dețină un contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru prejudiciile cauzate vieții, sănătății sau bunurilor oamenilor, precum și mediului ambiant în caz de avarie la obiectivul industrial sau la instalația tehnică/sistemul tehnologic, în conformitate cu actele normative;

12) să asigure inspecția instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice de către un organism de inspecție acreditat și înregistrat;

13) să prezinte organismului de inspecție acreditat și înregistrat instalația tehnică/sistemul tehnologic, documentația tehnică a instalației tehnice/sistemului tehnologic și documentele care atestă conformitatea cu cerințele de siguranță, în vederea obținerii raportului de inspecție care să confirme că acesta este sigur în exploatare;

14) să pună în funcțiune instalațiile tehnice introduse și puse la dispoziție pe piață conform reglementărilor tehnice aplicabile;

15) să notifice organismul de inspecție acreditat și înregistrat, cu care are contract de inspecție, starea tehnică a instalației tehnice/sistemului tehnologic respectiv ca urmare a reparațiilor, modificărilor constructive sau a reutilării tehnice, precum și avaria produsă la instalația tehnică/sistemul tehnologic respectiv;

16) la primirea concluziei organismului de inspecție acreditat și înregistrat că instalația tehnică/sistemul tehnologic este inutilizabil și periculos pentru viața, sănătatea sau bunurile oamenilor, precum și pentru mediul ambiant:

a) să elimine neconformitățile indicate în raportul organismului de inspecție și sa obțină un nou raport de inspecție care să confirme că instalația tehnică/sistemul tehnologic corespunde normelor și regulilor de securitate; sau

b) să se asigure că instalația tehnică/sistemul tehnologic este scos din utilizare sau lichidat/desființat ori adus într-o stare care exclude utilizarea acestuia conform destinației inițiale;

17) să execute, în termenele stabilite, prescripțiile Inspectoratului;

18) să suspende exploatarea obiectivului industrial sau a instalației tehnice/sistemului tehnologic din proprie inițiativă în caz de avarie, incident sau de depistare a anumitor circumstanțe (funcționare improprie a instalațiilor și utilajului cu abateri de la procesul tehnologic stabilit, defecțiuni ale sistemului de automatizare și semnalizare, încălcarea zonei de protecție/siguranța stabilită de documentația de proiect sau documentele normative, lipsa personalului atestat, depășirea termenului de exploatare/verificare a instalațiilor și a utilajului) care pot provoca avarii sau incidente;

19) să întreprindă măsuri de localizare și lichidare a consecințelor avariilor la obiectivul industrial sau la instalația tehnică/sistemul tehnologic;

20) să participe la cercetarea tehnică a cauzelor avariei produse, de asemenea să întreprindă măsuri pentru înlăturarea acestor cauze și pentru prevenirea altor avarii;

21) să analizeze cauzele incidentelor produse, să ia măsuri pentru înlăturarea acestor cauze și pentru prevenirea altor incidente;

22) să informeze, imediat și în modul stabilit de Guvern, Inspectoratul și Serviciul naţional unic pentru apeluri de urgenţă 112, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne, autoritatea administrației publice locale pe al cărei teritoriu se află obiectivul industrial sau instalația tehnică/sistemul tehnologic, precum și populația, după caz, despre avaria produsă;

23) să țină evidența avariilor și a incidentelor produse la obiectivul industrial sau la instalația tehnică/sistemul tehnologic pe care îl exploatează.

(2) Operatorii care exploatează instalații tehnice/sisteme tehnologice din cadrul obiectivelor social-comunale sunt obligați să respecte prevederile alin. (1) pct. 1)–7), 10)–23).

(3) Persoanele juridice specializate care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) sunt obligate să respecte prevederile alin. (1) pct. 1)–7), 10)–23) din prezentul articol.

(4) Persoanele juridice specializate care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. c) și d) sunt obligate:

a) să respecte prevederile alin. (1) pct. 1)–6) și 11) din prezentul articol;

b) să dispună de echipamente, dispozitive și mijloace minime necesare pentru activitatea pe care o desfășoară.

(5) Cheltuielile pentru exploatarea inofensivă a obiectivului industrial sau pentru întreținerea și inspecția instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice sunt suportate de către operator.

Articolul 15. Controlul intern de producție asupra

respectării cerințelor securității industriale

(1) Controlul intern de producție asupra respectării cerințelor securității industriale (în continuare – control intern de producție) este realizat de către operator. Obiectivele principale ale controlului intern de producție sunt:

a) asigurarea respectării cerințelor prevăzute de actele normative și documentația tehnică;

b) analiza exploatării obiectivelor industriale și a întreținerii instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice;

c) planificarea și realizarea măsurilor de prevenire a avariilor și incidentelor în baza identificării și evaluării riscurilor, inclusiv executarea unor lucrări sau prestarea unor servicii oferite de persoane juridice specializate;

d) asigurarea capacității de pregătire pentru localizarea avariilor și lichidarea consecințelor acestora;

e) asigurarea efectuării încercărilor și a verificărilor tehnice ale instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice, inclusiv ale accesoriilor de siguranță ale acestora;

f) asigurarea verificării metrologice sau a etalonării mijloacelor de măsurare;

g) asigurarea disciplinei tehnologice.

(2) Operatorul elaborează, aprobă, actualizează și aplică prevederile Regulamentului privind controlul intern de producție corespunzător specificului tehnologiei aplicate și particularităților tehnice ale obiectivului industrial.

(3) Regulamentul privind controlul intern de producție se elaborează în baza actelor normative și a documentației tehnice și include, dar fără a se limita la:

a) organigrama serviciului de control intern de producție sau funcția persoanei responsabile de exercitarea controlului intern de producție;

b) modul de planificare și efectuare a controalelor interne de producție, precum și modul de întocmire și înregistrare a rapoartelor privind rezultatele acestor controale;

c) modul de colectare și analiză a informațiilor privind exploatarea obiectivului industrial și întreținerea instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice, precum și modul de informare a conducerii întreprinderii;

d) modul de adoptare a deciziilor (inclusiv a celor operative) privind asigurarea securității industriale, ținând cont de rezultatele controlului intern de producție;

e) modul de elaborare a planurilor de prevenire, de localizare și de lichidare a consecințelor avariilor și incidentelor;

f) modul de organizare a cercetării și evidenței avariilor și incidentelor la obiectivul industrial;

g) modul de interacțiune a persoanei responsabile de exercitarea controlului intern de producție sau a serviciului control intern de producție cu alte subdiviziuni/specialiști ai întreprinderii ori cu serviciul control intern de producție al organizației ierarhic superioare, dacă acesta există;

h) modalitatea de asigurare cu norme și reguli de securitate și cu documentație tehnică.

(4) Funcțiile persoanei responsabile de exercitarea controlului intern de producție sunt atribuite, după caz:

a) unuia dintre managerii întreprinderii, dacă numărul de angajați este sub 50 de persoane;

b) unei persoane desemnate, dacă numărul de angajați este de la 50 până la 100 de persoane;

c) șefului serviciului control intern de producție, dacă numărul de angajați este de peste 100 de persoane.

(5) Obligațiile și drepturile persoanei responsabile de exercitarea controlului intern de producție se stabilesc în fișa postului sau în contractul individual de muncă.

Articolul 16. Inspecția instalațiilor tehnice

(1) Instalațiile tehnice aflate în exploatare se supun inspecției. Tipurile de inspecție aplicabile fiecărui tip de instalație tehnică și intervalele maxime admise între două inspecții succesive sunt stabilite în anexa nr. 3.

(2) Prima inspecție periodică a instalațiilor tehnice specificate în anexa nr. 3 la Legea nr. 235/2011 privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității se efectuează la expirarea intervalelor de timp specificate în anexa nr. 3 la prezenta lege, calculate începând cu data înregistrării lor în Registrul de stat.

(3) Inspecția instalațiilor tehnice se efectuează conform normelor și regulilor de securitate.

(4) Inspecția instalațiilor tehnice se efectuează de către organismele de inspecție de tip A sau B, acreditate în conformitate cu standardul SM EN ISO/IEC 17020 și înregistrate în Registrul de stat.

Articolul 17. Cerințele față de organismele de inspecție

(1) Pentru efectuarea inspecției instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice, solicitantul trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) să fie înregistrat în calitate de persoană juridică conform prevederilor Legii nr.220/2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali;

b) să fie înregistrat în Registrul de stat;

c) să dețină o poliță de asigurare de răspundere civilă, suma asigurată fiind proporțională cu nivelul și natura responsabilităților ce pot apărea ca urmare a prestării serviciilor;

d) să dețină un certificat de acreditare valabil pentru domeniul de înregistrare solicitat;

e) să dispună de personal competent și de dotare tehnică, mijloace și instalații corespunzătoare, proporțional cu domeniile de inspecție și volumul de lucrări preconizat.

(2) Organismele de inspecție acreditate și înregistrate au dreptul:

a) de participare la investigarea defecțiunilor și avariilor la instalațiile tehnice/ sistemele tehnologice, la analizarea cauzelor acestora, la înaintarea unor propuneri în vederea prevenirii avariilor și defecțiunilor;

b) de cooperare cu autoritățile, cu alte organisme de inspecție, precum și cu operatorii; și

c) de a oferi consiliere operatorilor cu privire la utilizarea adecvată și sigură a instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice pentru viața și sănătatea oamenilor sau pentru mediul ambiant.

(3) Organismele de inspecție acreditate și înregistrate au obligația:

1) de a respecta cerințele SM EN ISO/IEC 17020;

2) de a inspecta instalația tehnică/sistemul tehnologic la punerea lui în funcțiune, precum și după instalarea într-un loc nou, în conformitate cu reglementările tehnice aplicabile;

3) de a inspecta periodic instalația tehnică/sistemul tehnologic în conformitate cu normele și regulile de securitate, la intervalele prevăzute în anexa nr. 3, după reparație/modificare, precum și în circumstanțe excepționale, după o avarie sau impactul unor fenomene naturale, precum și după o perioadă lungă de inactivitate a instalației tehnice/sistemului tehnologic;

4) de a notifica operatorului și Inspectoratului, în termen de 5 zile lucrătoare de la data constatării și documentării, defecțiunile sau funcționarea cu abateri de la parametrii de lucru a instalației tehnice/sistemului tehnologic inspectat, inclusiv nerespectarea cerințelor reglementate privind întreținerea echipamentelor potențial periculoase și a documentației tehnice furnizate de producătorul echipamentelor, care reprezintă o amenințare la adresa vieții, sănătății sau bunurilor oamenilor, precum și a mediului ambiant, sau care ar putea provoca o avarie;

5) de a prezenta informații complete și autentice pentru a fi înregistrate în Registrul de stat, și anume:

a) modificările intervenite în situația lor juridică;

b) rezultatele inspecției instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice;

c) datele despre contractele deținute cu operatorii privind inspecția instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice;

6) de a asigura confidențialitatea informațiilor ce constituie secret de stat sau secretul comercial al operatorului.

(4) Organismele de inspecție acreditate și înregistrate sunt responsabile de:

a) îndeplinirea obligațiilor lor în termenele prevăzute de prezenta lege și de normele și regulile de securitate;

b) acțiunile, inacțiunile lor, precum și de deciziile luate în timpul inspecției instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice.

Articolul 18. Înregistrarea organismelor de inspecție

(1) În vederea înregistrării în Registrul de stat, organismul de inspecție notifică în acest sens autoritatea competentă și prezintă următoarele documente:

a) o copie a certificatului de acreditare relevant;

b) o copie a poliței de asigurare de răspundere civilă, valabilă pentru prejudiciile ce pot fi cauzate ca urmare a prestării serviciilor.

(2) Organismul de inspecție care efectuează notificarea este obligat să introducă toate datele în conformitate cu formularul de notificare, aprobat de Guvern, inclusiv informația privind personalul implicat în inspecție și mijloacele/utilajele disponibile la data notificării. Notificarea se efectuează cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de începerea activității, pe suport de hârtie sau în format electronic.

(3) Înregistrarea în Registrul de stat este efectuată de autoritatea competentă, în termen de 10 zile lucrătoare de la data notificării, conform prezentei legi și reglementărilor aprobate de Guvern, și este actualizată ori de câte ori este necesar. Notificarea se consideră efectuată la data la care este confirmată de către autoritatea competentă. Confirmarea se face de autoritatea competentă, pe suport de hârtie sau în format electronic, la momentul recepționării formularului de notificare completat, fără examinarea prealabilă a conținutului notificării.

(4) Organismele de inspecție acreditate sunt înregistrate în Registrul de stat, cu indicarea în mod expres a dreptului de a efectua inspecții și a emite rapoarte de inspecție, precum și a sarcinilor specifice privind categoriile de instalații tehnice/sisteme tehnologice. În urma înregistrării, autoritatea competentă comunică acest fapt organismului de inspecție. Autoritatea competentă eliberează organismului de inspecție înregistrat un extras din Registrul de stat prin intermediul poștei electronice sau al altor mijloace de comunicații, în toate cazurile în format electronic, cu respectarea prevederilor Legii nr.91/2014 privind semnătura electronică și documentul electronic.

(5) Notificarea unor date eronate sau incomplete atrage nulitatea întregii notificări și, respectiv, ilegalitatea activității de inspecție în domeniul securității industriale. Dacă notificarea se constată nulă, autoritatea competentă, în termen de 5 zile lucrătoare de la data notificării, informează în scris în acest sens persoana juridică care a efectuat notificarea.

(6) Nu pot fi înregistrate în Registrul de stat organismele de inspecție aflate în perioada în care sunt private de dreptul de a desfășura activități în domeniul pentru care solicită înregistrarea, prin decizia instanței de judecată, ca urmare a comiterii unei contravenții sau a unei infracțiuni din domeniul securității industriale.

(7) Statutul de organism de inspecție funcțional în cadrul Registrului de stat, fără restrângerea drepturilor și atribuțiilor de funcționare, se menține pe perioada de valabilitate a acreditării și respectării cerințelor prevăzute la art. 17 alin. (1). În situația restrângerii, suspendării sau a retragerii acreditării, fie în situația suspendării activității din inițiativă proprie sau a lichidării organismului de inspecție, autoritatea competentă ajustează în mod corespunzător statutul organismului de inspecție în cadrul Registrului de stat.

Capitolul IV

ATESTAREA ȘI CERTIFICAREA

PERSONALULUI

Articolul 19. Atestarea personalului

(1) Personalul tehnic-ingineresc și cel muncitoresc care desfășoară activitățile prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a)–d) (în continuare – *personal*) este obligat să-și mențină nivelul de calificare și să confirme cunoașterea normelor și a regulilor de securitate.

(2) Specialiștii care exercită activități în construcții, atestați conform prevederilor Codului urbanismului și construcțiilor, și care dețin certificatul de atestare tehnico-profesională corespunzător nu necesită atestarea suplimentară conform prevederilor prezentei legi.

[Art.19 al.(2) modificat prin CUC434 din 28.12.23, MO41-44/30.01.24 art.61; în vigoare 30.01.25]

(3) Instruirea personalului este asigurată de operator/angajator. Frecvența, modul de instruire, complexitatea și durata instruirii se decid de către agentul economic/angajator împreună cu persoana care urmează a fi instruită, luând-se în considerare nivelul de cunoștințe și experiența persoanei în cauză.

(4) Atestarea personalului tehnic-ingineresc se efectuează o dată la 36 de luni (primele 2 atestări). Următoarele atestări se efectuează o dată la 60 de luni.

(5) Atestarea personalului muncitoresc se efectuează:

a) o dată la 12 luni – personalul cu o vechime în profesie de până la 3 ani; și

b) o dată la 24 luni – personalul cu o vechime în profesie de peste 3 ani.

(6) Instruirea personalului se efectuează la centrele specializate de instruire pe domenii de activitate/specialități. Instruirea se desfășoară în corespundere cu Regulamentul cu privire la formarea continuă a adulților, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.193/2017, conform programelor de formare continuă a adulților, coordonate cu Inspectoratul și supuse evaluării în vederea acreditării sau autorizării de funcționare provizorie, în condițiile legii.

(7) Centrele specializate de instruire pot presta servicii de instruire și atestare în domeniul securității industriale dacă se înregistrează în Registrul național al calificărilor, instituit prin Hotărârea de Guvern nr. 1199/2018, și întrunesc cerințele pentru furnizorii de formare continuă a adulților prevăzute în Codul educației și reglementările aprobate de Guvern privind formarea continuă a adulților.

(8) Centrele specializate de instruire sunt obligate să transmită Inspectoratului în format electronic, prin intermediul poștei electronice sau al altor mijloace de comunicații, până în data de 10 a lunii următoare trimestrului de raportare, informația cu privire la persoanele instruite și atestate, indicând operatorii/agenții economici în beneficiul cărora s-au desfășurat instruirile și atestările.

(9) Atestarea personalului se efectuează în urma unei instruiri sau în lipsa acesteia, conform Nomenclatorului obiectivelor industriale, al instalațiilor tehnice, utilajelor și tehnologiilor utilizate în cadrul acestora și apartenența acestora la clase de pericol, prevăzut în anexa nr. 2, și conform activităților stipulate la art.9 alin.(1) lit.a)–d), în limita necesară pentru executarea atribuțiilor de funcție.

(10) Atestarea personalului poate fi inițială, periodică și extraordinară.

(11) Atestarea inițială și cea periodică este obligatorie pentru următoarele categorii de personal:

a) personalul tehnic-ingineresc și muncitoresc care desfășoară activitățile prevăzute la art.9 alin. (1) lit. a)–d);

b) personalul responsabil de organizarea și efectuarea controlului intern de producție la obiectivele industriale.

(12) Atestarea inițială a personalului se efectuează nu mai târziu de 30 de zile lucrătoare de la:

a) numirea în funcție;

b) transferul la un alt loc de muncă, atunci când atribuțiile de funcție cuprind domenii noi, pentru care este necesară o atestare;

c) încheierea contractului de muncă cu un alt angajator, atunci când atribuțiile de funcție cuprind domenii noi, pentru care este necesară o atestare.

(13) Atestarea periodică a personalului se efectuează în intervalele prevăzute la alin. (4) și (5).

(14) Atestarea extraordinară a personalului se efectuează în cazul în care rezultatele cercetării tehnice privind cauzele avariei la obiectivul industrial sau la instalația tehnică/sistemul tehnologic constată încălcări ale normelor și regulilor de securitate admise de angajați.

(15) Atestarea personalului tehnic-ingineresc se efectuează de comisia creată în cadrul centrului specializat de instruire, din a cărei componență face parte, în mod obligatoriu, un reprezentant al Inspectoratului.

(16) Personalul muncitoresc este atestat de comisia de atestare din cadrul operatorului, formată din personal tehnic-ingineresc atestat în mod corespunzător. În cazul în care operatorul nu poate asigura formarea comisiei, atestarea personalului muncitoresc se efectuează conform alin. (15).

(17) Pentru admiterea la atestare în cadrul unui centru specializat de instruire, operatorul/angajatorul depune o cerere pe suport de hârtie sau în format electronic, la care anexează următoarele documente pentru fiecare candidat:

a) o copie a actului de studii (diplomă, certificat, atestat) ce conferă dreptul legal de a practica o profesie/meserie;

b) copii ale documentelor privind instruirea/formarea profesională relevante domeniului de atestare, în cazul personalului tehnic-ingineresc, obținute conform intervalelor stabilite la alin. (4), și, în cazul personalului muncitoresc, obținute conform intervalelor stabilite la alin. (5);

c) o copie a documentului de angajare a candidatului;

d) o copie a permisului de exercitare precedent.

(18) Componența nominală a comisiei de atestare se aprobă prin ordinul conducătorului centrului specializat de instruire sau al operatorului. Din comisie fac parte cel puțin 3 persoane, inclusiv președintele.

(19) Comisia de atestare are următoarele atribuții:

a) aprobă lista de întrebări pentru proba scrisă;

b) examinează dosarele persoanelor supuse atestării;

c) decide asupra susținerii/nesusținerii atestării în cazul fiecărui candidat și decide asupra calificativelor acordate în urma atestării;

d) examinează rezultatele probei scrise;

e) decide asupra anulării rezultatelor atestării;

f) examinează contestațiile solicitanților privind rezultatele atestării și decide asupra acestora.

(20) Centrul specializat de instruire asigură imparțialitatea comisiei la luarea deciziei privind atestarea personalului. Persoanele care au participat la instruirea personalului nu au dreptul sa fie numite în componența comisiei de atestare în calitate de membru.

(21) Decizia comisiei de atestare într-un domeniu concret de activitate se ia în baza probei scrise și se confirmă prin semnătura președintelui comisiei și înscrierea în fișa de examinare a calificativului „atestat”/„neatestat”.

(22) În cazul neatestării unor candidați, examinarea lor repetată se efectuează ulterior, în cadrul activității ordinare a comisiei de atestare.

(23) Dacă după examinarea repetată se acordă calificativul „neatestat”, se recomandă instruirea suplimentară a candidatului în centrul specializat de instruire. Recomandarea instruirii suplimentare se indică în procesul-verbal de atestare.

(24) În urma atestării se eliberează un permis de exercitare care conține:

a) fotografia titularului;

b) denumirea entității care a desfășurat atestarea;

c) seria, numărul și data de eliberare a permisului de exercitare;

d) numele și prenumele titularului, specializarea/activitatea atestată;

e) termenul de valabilitate al permisului de exercitare;

f) semnătura președintelui comisiei de atestare și ștampila centrului specializat de instruire sau ale operatorului;

g) semnătura reprezentantului Inspectoratului, în cazul atestării personalului tehnic-ingineresc.

(25) La solicitarea operatorului/angajatorului, atestarea periodică a personalului poate fi efectuată fără instruire.

(26) Permisul de exercitare se eliberează în termen de 5 zile lucrătoare de la data susținerii atestării.

(27) În cazul transferului la o altă întreprindere sau al activității prin cumul la o altă unitate (întreprindere), permisul de exercitare al personalului tehnic-ingineresc este valabil până la următoarea atestare periodică, dacă activitățile desfășurate se încadrează în specializarea prevăzută în permisul de exercitare deținut.

(28) Termenul de valabilitate al permisului de exercitare poate fi prelungit pentru perioade consecutive conform intervalelor specificate la alin. (4) și (5), după susținerea atestării periodice.

(29) În cazul în care informația din permisul de exercitare valabil, prevăzută la alin. (24) lit. d), a suferit modificări sau în caz de pierdere ori deteriorare a permisului,

titularului, în termen de 5 zile lucrătoare, i se eliberează un duplicat al permisului de exercitare. Termenul de valabilitate al duplicatului permisului de exercitare nu poate depăși termenul indicat în permisul valabil.

Articolul 20. Certificarea personalului

(1) Lucrările de sudură și controlul nedistructiv al instalațiilor tehnice potențial periculoase sunt executate de personalul certificat de către organismele de certificare a persoanelor acreditate. Organismele de certificare a persoanelor trebuie să corespundă cerințelor standardului SM SR EN ISO/IEC 17024.

(2) Organismele de certificare a persoanelor, înainte de a desfășura activitatea de certificare a personalului, sunt obligate să obțină recunoașterea în vederea notificării acordate de autoritatea competentă. Recunoașterea în vederea notificării organismelor de certificare a persoanelor acreditate se acordă în condițiile Legii nr. 235/2011 privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității.

(3) Cerințele față de personalul certificat sunt stabilite în normele și regulile de securitate.

(4) Personalul care execută lucrările prevăzute la alin. (1) trebuie să dețină studii de specialitate în domeniul tehnic.

(5) Personalului certificat i se eliberează certificat de competență pe un termen de 60 de luni.

(6) Autoritatea competentă asigură înregistrarea informației privind organismele de certificare a persoanelor recunoscute în Registrul de stat.

Articolul 21. Recunoașterea instruirilor, a calificărilor

și a certificatelor de competență

(1) Instruirile și calificările valabile sunt recunoscute în cazul în care în Republica Moldova nu există centre specializate de instruire în domenii ce țin de securitatea industrială sau centrele existente nu implementează programe corespunzătoare și cu condiția că actele aferente acestor instruiri sunt eliberate de entitățile specializate ale:

a) statelor membre ale Uniunii Europene;

b) statelor cu care Republica Moldova are încheiate acorduri de colaborare în domeniul securității industriale sau acorduri de recunoaștere a actelor de studii emise la formarea continuă a adulților în domenii ce țin de securitatea industrială.

(2) Recunoașterea prevăzută la alin. (1) presupune recunoașterea, completă și necondiționată, a calificărilor și a competenței profesionale, confirmate prin acte corespunzătoare valabile, fără a fi necesară urmarea suplimentară a altor forme de instruire ori susținerea altor probe, teste sau examene, și obținerea permisului de exercitare în Republica Moldova.

(3) Sunt recunoscute certificatele de competență eliberate de organismele de certificare a persoanelor acreditate de către organismele naționale de acreditare semnatare ale acordurilor europene și internaționale de recunoaștere bilaterale sau multilaterale.

(4) Recunoașterea certificatelor de competență prevăzute la alin. (3) presupune recunoașterea, completă și necondiționată, a competenței profesionale a persoanelor, fără a fi necesară obținerea certificatelor de competență eliberate de organismele de certificare a persoanelor din Republica Moldova.

Capitolul V

PREVENIREA, LOCALIZAREA ȘI LICHIDAREA

CONSECINȚELOR AVARIILOR

Articolul 22. Cerințe privind planificarea acțiunilor

de prevenire, localizare și lichidare

a consecințelor avariilor la obiectivul

industrial sau la instalația tehnică

(1) Pentru a asigura acțiunile de prevenire, localizare și lichidare a consecințelor avariilor la un obiectiv industrial sau la o instalație tehnică, operatorul este obligat:

a) să elaboreze și să aprobe planul de prevenire, de localizare și de lichidare a consecințelor avariilor;

b) să identifice mijloacele financiare și să dețină resursele materiale necesare;

c) să instruiască personalul privind acțiunile în caz de avarii sau incidente;

d) să asigure dotarea cu sisteme de monitorizare, alertare și comunicare, precum și de localizare și lichidare a consecințelor avariilor și să le mențină în stare de funcționare.

(2) La obiectivele industriale și în instalațiile tehnice în care sunt prezente substanțe periculoase în cantități ce sunt egale sau mai mari decât cantitățile stabilite în anexa nr. 1 la Legea nr. 108/2020 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, operatorul, suplimentar față de acțiunile stabilite la alin. (1) din prezenta lege, se conformează prevederilor legii menționate și cadrului normativ din domeniu.

(3) Cerințele privind conținutul politicii de prevenire a accidentelor majore sunt stabilite prin Legea nr. 108/2020 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase.

Articolul 23. Cercetarea tehnică a cauzelor avariei

(1) Pentru fiecare caz de avarie la un obiectiv industrial sau la o instalație tehnică se efectuează o cercetare tehnică a cauzelor acesteia.

(2) Cercetarea tehnică a cauzelor avariei se efectuează de către o comisie specială, instituită prin ordinul conducătorului Inspectoratului, nu mai târziu de 24 de ore de la recepționarea informației operative cu privire la producerea avariei. Comisia se constituie din:

a) reprezentanți ai autorității administrației publice locale pe al cărei teritoriu este amplasat obiectivul industrial sau instalația tehnică;

b) reprezentanți ai operatorului care desfășoară activități la obiectivul industrial sau care întreține instalația tehnică;

c) reprezentanți ai organismului de inspecție acreditat;

d) reprezentanți ai altor autorități publice, conform cadrului normativ.

(3) Cheltuielile legate de cercetarea tehnică a cauzelor avariei sunt acoperite de operatorul obiectivului industrial sau al instalației tehnice la care s-a produs avaria.

(4) Comisia pentru cercetarea tehnică a cauzelor avariei, în termen de 10 zile lucrătoare de la constituire, întocmește un proces-verbal care este prezentat organelor procuraturii. La decizia Inspectoratului, termenul de cercetare poate fi prelungit.

Articolul 24. Asigurarea obligatorie de răspundere

civilă pentru prejudiciile cauzate vieții,

sănătății sau bunurilor oamenilor,

precum și mediului ambiant

Operatorul care deține un obiectiv industrial sau o instalație tehnică înregistrate în Registrul de stat este obligat să dețină un contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru prejudiciile cauzate vieții, sănătății sau bunurilor oamenilor, precum și mediului ambiant, conform prevederilor actelor normative privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă a operatorilor pentru prejudiciile cauzate în procesul de exploatare a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice potențial periculoase. Perioada de asigurare începe din momentul punerii în funcțiune a obiectivului industrial sau a instalației tehnice în cauză.

Capitolul VI

SUPRAVEGHEREA TEHNICĂ DE STAT

Articolul 25. Activitatea de supraveghere tehnică

de stat și masurile aplicate

(1) Supravegherea tehnică de stat are drept scop monitorizarea și controlul respectării de către operatori și persoanele juridice specializate a cerințelor cadrului normativ în domeniul securității industriale.

(2) Prin activitatea de supraveghere tehnică de stat se verifică dacă:

1) obiectivele industriale și instalațiile tehnice/sistemele tehnologice îndeplinesc cerințele prevăzute de normele și regulile de securitate aplicabile;

2) operatorii acționează în conformitate cu obligațiile ce le revin conform cadrului normativ în domeniul securității industriale;

3) persoanele juridice specializate înregistrate își desfășoară activitățile în domeniul securității industriale cu respectarea cerințelor stabilite în actele normative pentru aceste activități;

4) operatorii și persoanele juridice specializate pun în aplicare măsurile restrictive dispuse de Inspectorat, atunci când este cazul, care includ:

a) prescripții privind aducerea instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice în conformitate cu cerințele prevăzute în normele și regulile de securitate sau asigurarea faptului că obiectivul industrial/instalația tehnică nu prezintă un risc;

b) aplicarea măsurilor de suspendare temporară sau interzicerea exploatării obiectivului industrial sau a instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice până la remedierea neconformităților constatate;

c) aplicarea măsurilor de scoatere din exploatare sau distrugere a instalației tehnice, fie aplicarea altor măsuri care să o facă inutilizabilă;

5) are loc informarea publicului larg cu privire la obiectivele industriale sau instalațiile tehnice/sistemele tehnologice periculoase depistate, inclusiv prin reflectarea informațiilor pertinente în Registrul de stat;

6) se colectează și se examinează informația oferită de operatori, persoanele juridice specializate, organismele de inspecție, organismele de certificare a persoanelor și centrele specializate de instruire care desfășoară activități în domeniul securității industriale, de asemenea dacă se analizează și se gestionează riscurile în baza acestei informații.

(3) În cadrul controlului de stat se verifică:

a) corespunderea proiectelor obiectivelor industriale, a proceselor tehnologice și a lucrărilor executate cu cerințele actelor normative în domeniul securității industriale;

b) corespunderea stării tehnice a obiectivului industrial și a instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice cu cerințele actelor normative în domeniul securității industriale;

c) efectuarea în termen a lucrărilor de reparație și deservire tehnică a instalațiilor tehnice, a armăturilor de închidere și a dispozitivelor de siguranță și semnalizare;

d) corespunderea condițiilor de exploatare a instalațiilor tehnice cu condițiile determinate în documentația tehnică;

e) efectuarea inspecțiilor periodice în modul și intervalul de timp prevăzute de lege;

f) modul de îndeplinire a recomandărilor din prescripții și eficiența acțiunilor corective întreprinse de către operatori;

g) organizarea și efectuarea controlului intern de producție la obiectivul industrial;

h) îndeplinirea obligațiilor privind instruirea și atestarea personalului;

i) asigurarea completării statelor de personal cu personal calificat și atestat;

j) numirea responsabililor de securitatea industrială și a comisiei de atestare a muncitorilor;

k) planul de acțiuni pentru prevenirea, localizarea și lichidarea consecințelor avariilor;

l) îndeplinirea măsurilor planificate privind asigurarea securității industriale;

m) ținerea evidenței avariilor și corectitudinea în organizarea gestiunii și în examinarea cauzelor avariilor;

n) îndeplinirea măsurilor propuse de comisiile pentru examinarea avariilor;

o) deținerea contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru prejudiciile cauzate vieții, sănătății sau bunurilor oamenilor, precum și mediului ambiant;

p) corectitudinea lucrărilor efectuate de persoanele juridice specializate care desfășoară activități în domeniul securității industriale la obiective industriale și instalații tehnice/sisteme tehnologice.

(4) Dacă, în urma activităților de supraveghere tehnică de stat, la instalația tehnică/sistemul tehnologic pentru care s-a eliberat un raport de inspecție se depistează neconformități ce prezintă un risc iminent de avarie sau accident major, Inspectoratul informează în acest sens organismul de inspecție respectiv, precum și instituția publică „Centrul Național de Acreditare (MOLDAC)”, pentru a fi aplicate măsurile prevăzute de lege.

(5) Supravegherea tehnică de stat se inițiază din momentul înregistrării operatorului, a obiectivului industrial și a instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice în Registrul de stat.

(6) Supravegherea tehnică de stat se efectuează prin controale planificate sau inopinate. Supravegherea tehnică de stat poate fi efectuată la sediul Inspectoratului sau la locul exploatării obiectivului industrial ori a instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice, sau prin combinarea acestor modalități.

(7) Supravegherea tehnică de stat privind exploatarea în siguranță a obiectivelor industriale și întreținerea instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice se efectuează în conformitate cu prevederile prezentei legi și ale Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, precum și în baza actelor normative aplicabile.

Articolul 26. Planificarea supravegherii tehnice

de stat

(1) Planificarea supravegherii tehnice de stat se efectuează în baza analizei și evaluării riscurilor, luând în considerare următorii factori:

1) clasa de pericol a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice, conform anexei nr. 1, cu efectuarea controlului în următoarele intervale de timp:

a) clasa I și II de pericol – cel mult o dată pe an;

b) clasa III de pericol – cel mult o dată la 3 ani;

c) clasa IV de pericol – controalele de stat nu se planifică;

2) posibilele pericole și cazurile de neconformități asociate obiectivelor industriale și instalațiilor tehnice atunci când sunt utilizate;

3) rezultatele monitorizării privind executarea măsurilor restrictive;

4) informațiile colectate în cadrul controalelor și în procesul gestionării Registrului de stat;

5) activitățile desfășurate de operator;

6) istoria în materie de neconformități a operatorului;

7) reclamațiile consumatorilor și informațiile primite de la alte autorități, de la agenții economici, din mass-media și din alte surse ce ar putea indica asupra unor neconformități.

(2) Metodologia controlului de stat asupra activității de întreprinzător în baza analizei riscurilor în domeniul securității industriale se aprobă de Guvern.

Articolul 27. Constatarea încălcărilor și aplicarea

măsurilor restrictive

(1) În cazul în care în cadrul supravegherii tehnice de stat se constată încălcări ale legislației în domeniul securității industriale, procesul-verbal de control conține o prescripție privind aplicarea unor măsuri restrictive pentru înlăturarea acestor încălcări, conform nivelurilor de încălcări ale legislației stabilite la art. 51 din Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

(2) Inspectoratul îi solicită operatorului să remedieze neconformitățile și prescrie modalitatea de înlăturare a acestora în cazul în care constată una sau mai multe dintre următoarele încălcări, dar fără a se limita la acestea:

a) neînregistrarea în Registrul de stat a obiectivelor industriale sau a instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice și necomunicarea modificărilor intervenite în situația juridică sau starea tehnică a acestora;

b) nerespectarea condițiilor și cerințelor de exploatare în condiții de siguranță a obiectivelor industriale sau a instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice;

c) exploatarea obiectivelor industriale sau a instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice cu defecte ori nerespectarea cerințelor prevăzute în normele și regulile de securitate;

d) starea defectă a sistemelor de siguranță automată și a semnalizării de avarie;

e) expirarea termenului de exploatare sau a termenului verificărilor tehnice ordinare stabilite de producător;

f) persoana responsabilă de starea bună și funcționarea inofensivă a instalației tehnice/sistemului tehnologic nu este desemnată în modul stabilit și/sau nu deține un permis de exercitare;

g) lipsa personalului de deservire atestat pentru utilizarea instalației tehnice/ sistemului tehnologic;

h) lipsa instrucțiunilor tehnice pentru utilizarea, întreținerea, realizarea reviziilor și a reparațiilor instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice și, după caz, pentru pregătirea personalului de deservire;

i) lipsa instrucțiunilor tehnice pentru utilizarea instalației tehnice/sistemului tehnologic și a documentelor ce cuprind măsurile ce trebuie luate în caz de avarii, întreruperi și dereglări ale instalației tehnice/sistemului tehnologic sau ale proceselor în care aceasta/acesta este înglobat;

j) neinformarea, în termen de 3 zile lucrătoare, a Inspectoratului despre situațiile în care instalațiile tehnice/sistemele tehnologice nu îndeplinesc condițiile de siguranță, precum și despre existența unui pericol iminent la aceste instalații/sisteme;

k) neluarea măsurilor de suspendare sau de încetare a funcționării instalației tehnice/sistemului tehnologic și neanunțarea imediată a Inspectoratului despre producerea avariei;

l) neluarea măsurilor necesare care să asigure utilizarea instalației tehnice/ sistemului tehnologic în condiții de siguranță, prin efectuarea reviziilor, reparațiilor, întreținerii de către personalul atestat, conform documentației tehnice și actelor normative din domeniul securității industriale.

(3) Acțiunile și măsurile aplicate de Inspectoratul în cadrul controlului sunt raportate la următoarele niveluri de încălcări ale legislației:

1) încălcări foarte grave:

a) interzicerea exploatării obiectivului industrial și/sau a instalațiilor tehnice/sistemelor tehnologice;

b) scoaterea din exploatare sau distrugerea instalației tehnice/sistemului tehnologic

ori aplicarea altor măsuri care să le facă inutilizabile;

c) suspendarea temporară a exploatării obiectivului industrial sau a instalației tehnice/sistemului tehnologic;

2) încălcări grave – prescrierea acțiunilor ce trebuie întreprinse de operator, modul de înlăturare a încălcărilor, cu recomandarea suspendării temporare a exploatării obiectivului industrial sau a instalației tehnice/sistemului tehnologic, dacă această suspendare facilitează sau contribuie la înlăturarea încălcărilor constatate;

3) încălcări minore – recomandarea și indicarea modalităților de înlăturare a încălcărilor. Pentru încălcările minore nu se aplică măsuri restrictive ori sancțiuni contravenționale.

(4) În cazul unor încălcări foarte grave și grave se constată contravenții și se aplică sancțiuni contravenționale. În toate cazurile se denunță infracțiunile la organele de drept competente, dacă fapta întrunește elementele componenței de infracțiune.

(5) Măsurile restrictive sunt puse în aplicare în mod proporțional, în baza procesului-verbal de control, și au efect obligatoriu până la executarea acțiunilor prescrise sau înlăturarea încălcărilor constatate.

(6) În afara controalelor, în cadrul supravegherii tehnice de stat, în baza informației colectate și introduse în Registrul de stat, Inspectoratul comunică cu operatorii în mod constant și, în cazul depistării unor neconformități, înaintează adresări oficiale cu solicitarea de clarificări ori informații suplimentare sau cu recomandarea modalităților de înlăturare a neconformităților.

Articolul 28. Răspunderea pentru încălcarea

legislației privind securitatea industrială

Persoanele juridice vinovate de încălcarea legislației privind securitatea industrială poartă răspundere în conformitate cu prevederile Codului contravențional și ale Codului penal.

Capitolul VII

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 29. Intrarea în vigoare și data punerii în aplicare

(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea termenului de 12 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția prevederilor:

a) art. 1 alin. (4), art. 3, 4, 12, 21 și art. 30 alin. (2), care intră în vigoare la data publicării prezentei legi;

b) art. 5 alin. (6)–(8), care intră în vigoare la expirarea termenului de 18 luni de la data publicării prezentei legi;

c) art. 20, care intră în vigoare la expirarea termenului de 24 de luni de la data publicării prezentei legi.

(2) Guvernul, în termen de 12 luni de la data publicării prezentei legi:

a) va pune în concordanță actele normative în vigoare cu aceasta;

b) va aproba actele normative necesare pentru executarea acesteia.

(3) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 116/2012 privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 40–49, art. 83), cu modificările ulterioare.

Articolul 30. Măsuri tranzitorii

(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se consideră valabile, până la expirarea termenelor lor de valabilitate:

a) avizele pozitive de expertiză în domeniul securității industriale;

b) certificatele de expertiză pentru instalațiile tehnice și sistemele tehnologice;

c) permisele de exercitare.

(2) Obiectivele industriale periculoase notificate și înregistrate în Registrul de stat al obiectelor industriale periculoase, în conformitate cu Legea nr. 116/2012 privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase, se consideră înregistrate în Registrul de stat. Operatorii care dețin obiective industriale și instalații tehnice, precum și persoanele juridice specializate transmit informația necesară Inspectoratului în scopul actualizării și completării Registrului de stat. Inspectoratul, până la intrarea în vigoare a prezentei legi, solicită informația necesară pentru completarea și ajustarea Registrului de stat de la operatori și persoanele juridice specializate care sunt cunoscute Inspectoratului la data adoptării prezentei legi. Inspectoratul, până la punerea în funcțiune a SI RSOIITPP, va asigura deținerea informației complete actualizate conform prevederilor art. 5 alin. (4).

(3) Până la armonizarea cadrului normativ cu prezenta lege, normele și regulile de securitate, precum și alte acte normative în domeniul securității industriale vor fi aplicate în măsura în care nu contravin prezentei legi.

(4) Până la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării va asigura reformarea Registrului de stat, precum și dezvoltarea și lansarea SI RSOIITPP.

Articolul 31. Dispoziții tranzitorii

La data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele acte normative se modifică după cum urmează:

1. Legea nr. 461/2001 privind piața produselor petroliere (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 40–49, art. 82), cu modificările ulterioare, se

modifică după cum urmează:

la articolul 14 alineatul (4), cuvintele „sunt obligați să prezinte autorității de licențiere avizul pozitiv de expertiză eliberat de organismul de expertiză în domeniul securității industriale” se substituie cu cuvintele „sunt obligați să se înregistreze în Registrul de stat al obiectivelor industriale și al instalațiilor tehnice potențial periculoase”;

la punctul 10 din anexa nr. 1, textul „– avizul pozitiv de expertiză pentru depozitele de păstrare a motorinei;” se exclude.

2. La articolul 78 alineatul (1) din Codul subsolului nr. 3/2009 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 75–77, art. 197), cu modificările ulterioare, textul „Legea nr.116/2012 privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase” se substituie cu textul „Legea nr. 151/2022 privind funcționarea în condiții de siguranță a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice potențial periculoase”.

3. Anexa nr. 1 la Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2011, nr. 170–175, art. 494), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

la compartimentul I, pozițiile 24, 26, 28 și 29, cuvintele „Organismele de expertiză acreditate în domeniul securității industriale” se exclud;

la compartimentul III, pozițiile 1 și 2 se abrogă.

4. La articolul 19 alineatul (1) din Legea nr. 108/2016 cu privire la gazele naturale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr. 193–203, art. 415), cu modificările ulterioare, textul „cu Legea nr. 116 din 18 mai 2012 privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase” se substituie cu textul „cu Legea nr. 151/2022 privind funcționarea în condiții de siguranță a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice potențial periculoase”.

5. Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr. 364–370, art. 620), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

la articolul 7, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Supravegherea tehnică de stat în domeniul securității industriale se efectuează de Inspectoratul Național pentru Supraveghere Tehnică în modul și în condițiile stabilite de Legea nr. 151/2022 privind funcționarea în condiții de siguranță a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice potențial periculoase.”

la articolul 29 alineatul (2), textul „Legii nr. 116/2012 privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase” se substituie cu textul „Legii nr. 151/2022 privind funcționarea în condiții de siguranță a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice potențial periculoase”.

6. Legea nr. 108/2020 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică

substanțe periculoase (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2020, nr. 188–192, art. 362) se modifică după cum urmează:

la articolul 9 alineatul (3), textul „la Agenţia de Mediu într-un singur exemplar,” se substituie cu textul „la Agenţia de Mediu, într-un singur exemplar, precum și la Inspectoratul Național pentru Supraveghere Tehnică, în copie,”;

la articolul 16 alineatul (2), textul „art. 14 din Legea nr. 116/2012 privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase” se substituie cu textul „Legii nr. 151/2022 privind funcționarea în condiții de siguranță a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice potențial periculoase”;

în cuprinsul legii, textul „Legea nr. 116/2012 privind securitatea industrială a obiectelor industriale periculoase”, la orice formă gramaticală, se substituie cu textul „Legea nr. 151/2022 privind funcționarea în condiții de siguranță a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice potențial periculoase” la forma gramaticală corespunzătoare.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI Igor GROSU

Nr. 151. Chișinău, 9 iunie 2022.

Anexa nr. 1

CRITERIILE

de clasificare a obiectivelor industriale

și a instalațiilor tehnice după clasele de pericol

1. Clasele de pericol ale obiectivelor industriale specificate la art. 4 alin. (1) pct. 1) din prezenta lege se stabilesc, conform anexei nr. 1 la Legea nr. 108/2020 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, în funcție de cantitatea sau tipurile de substanțe periculoase care sunt produse, utilizate, manipulate, depozitate simultan ori care sunt prezente în una sau mai multe instalații tehnice în cadrul unui obiectiv industrial:

1) clasa I de pericol – pentru amplasamentele de nivel superior, în care substanțele periculoase sunt prezente în cantități egale sau mai mari decât cantitățile prevăzute în coloana 3 din partea I ori în coloana 3 din partea a II-a a anexei nr. 1 la Legea nr. 108/2020 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, aplicând-se, acolo unde este necesar, regula de însumare stabilită la nota 4 din anexa menționată;

2) clasa II de pericol – pentru amplasamentele de nivel inferior, în care substanțele periculoase sunt prezente în cantități egale sau mai mari decât cantitățile prevăzute în coloana 2 din partea I sau în coloana 2 din partea a II-a a anexei nr. 1 la Legea nr. 108/2020

privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, dar mai mici decât cantitățile prevăzute în coloana 3 din partea I sau în coloana 3 din partea a II-a a anexei menționate, aplicând-se, acolo unde este necesar, regula de însumare stabilită la nota 4 din anexa menționată;

3) clasa III de pericol – pentru obiectivele industriale cu o prezență efectivă sau anticipată de substanțe periculoase în cantități egale sau mai mari decât 0,5% din cantitățile stabilite pentru amplasamentele de nivel inferior, aplicând-se, acolo unde este necesar, regula de însumare stabilită la nota 4 din anexa nr. 1 la Legea nr. 108/2020 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, și care nu sunt atribuite la clasele de pericol I și II.

2. Pentru obiectivele industriale specificate la art. 4 alin. (1) pct. 2) din prezenta lege se stabilesc următoarele clase de pericol:

1) clasa III de pericol – pentru obiectivele industriale care efectuează aprovizionarea populației cu energie termică, precum și pentru alte obiective industriale, la care se aplică echipamente ce funcționează cu o presiune excesivă de 1,6MPa și mai mult sau la o temperatură a mediului de lucru de 250o C și mai mult;

2) clasa IV de pericol – pentru alte obiective industriale, nespecificate în subpct. 1) din prezentul punct.

3. Pentru obiectivele industriale specificate la art. 4 alin. (1) pct. 3) din prezenta lege se stabilesc următoarele clase de pericol:

1) clasa III de pericol – pentru instalațiile de transport pe cablu destinate persoanelor;

2) clasa IV de pericol – pentru alte obiective industriale, nespecificate în subpct. 1) din prezentul punct.

4. Pentru obiectivele industriale specificate la art. 4 alin. (1) pct. 4) din prezenta lege se stabilesc următoarele clase de pericol:

1) clasa III de pericol – pentru elevatoarele de cereale, mori, întreprinderile de producere a crupelor și furajelor;

2) clasa IV de pericol – pentru alte obiective industriale periculoase, nespecificate în subpct. 1) din prezentul punct.

5. Pentru obiectivele industriale de transport al gazelor naturale prin conducte magistrale, specificate la art. 4 alin. (1) pct. 5) din prezenta lege, se stabilește clasa II de pericol:

a) pentru obiectivele industriale destinate transportului și utilizării gazelor naturale cu presiunea de peste 1,2 MPa;

b) pentru obiectivele industriale destinate stocării și distribuției gazelor petroliere lichefiate (GPL) cu presiuni de până la 1,6 MPa, în cantități de peste 50 de tone.

6. Pentru obiectivele industriale și social-comunale din domeniul alimentării cu gaze naturale, specificate la art. 4 alin. (1) pct. 6) din prezenta lege, se stabilește clasa III de pericol:

a) pentru obiectivele industriale și obiectivele social-comunale destinate distribuției/utilizării gazelor naturale cu presiuni de până la 1,2 MPa;

b) pentru obiectivele industriale destinate stocării și distribuției gazelor petroliere lichefiate (GPL) cu presiuni de până la 1,6 MPa în cantități de până la 50 de tone inclusiv;

c) pentru obiectivele industriale destinate producerii, stocării și distribuției biogazului.

7. Pentru obiectivele industriale și activitățile specificate la art. 4 alin. (1) pct. 7) din prezenta lege se stabilesc următoarele clase de pericol:

1) clasa II de pericol – pentru depozitele de materiale explozive și sectoarele de subsol în perimetrul cărora se efectuează lucrări de dinamitare;

2) clasa III de pericol – pentru obiectivele de extracție a petrolului brut și a gazelor naturale, precum și pentru efectuarea lucrărilor de forare cu adâncimea de peste 100 m.

8. În cazul în care pentru un obiectiv industrial pot fi stabilite diferite clase de pericol potrivit criteriilor specificate la pct. 1–7 din prezenta anexă, se stabilește cea mai înaltă clasă de pericol.

anexa nr.2

anexa nr.3